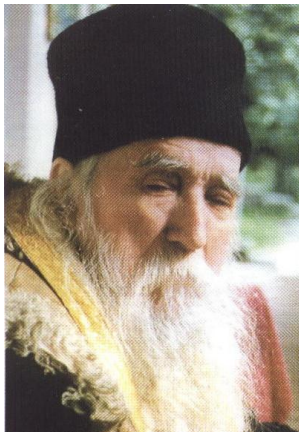

CUVINTE DUHOVNICEȘTI

Arhim. Cleopa Ilie,
foto

Am avut ocazia să discut cu niște oameni rătăciți de la dreapta credință. Printre altele ei susțineau despre copiii mici că nu pot fi botezați pentru că, ziceau ei, copiii mici nu au credință. Nu pot fi botezați spuneau ei, deoarece Mântuitorul a zis către Apostoli când i-a trimis la propovăduire: *Cel ce va crede și se va boteza, se va mântui; iar cel ce nu va crede se va osândi* (Marcu 16, 16).

Având în vedere că acești oameni rătăciți de la adevăr pe mulți îi înșală cu cuvintele lor greșite, m-am gândit ca în predica de azi să arăt că nu numai credința personală în Dumnezeu aduce mântuire și folos, ci și credința celor din jur poate vindeca, ierta păcatele altora și poate chiar sfinți pe alții și învia din morți. Așa de exemplu vedem în Legea Veche, că prin credința lui Iosua a lui Navi, Dumnezeu a oprit apele Iordanului până ce a trecut tot poporul și preoții cu sicriul Legii darului. (Iosua Navi 3, 11-17; 4, 16-23).

Și tot cu credința sa a oprit soarele și luna din mersul lor pe cer până ce a bătut pe vrăjmașii săi (Iosua Navi 10, 10-14). Tot așa prin credința lui Ghedeon, cei trei sute de ostași au biruit pe Madianiți (Judecători 7, 16-25). Prin credința unei văduve sărace marele Proroc Ilie a înviat pe fiul ei (III Regi 17, 20-22), iar prin credința Sunamitencei, Elisei prorocul a înviat pe fiul ei (IV Regi 4, 30-36).

În Legea Nouă, Mântuitorul nostru Iisus Hristos a făcut multe și mari minuni prin credința unora asupra altora. Așa vedem minunea pe care ne-o arată Sfânta Evanghelie de azi, cum Mântuitorul, prin credința cea mare și tare a sutașului, a vindecat de la distanță pe sluga sa (Matei 8, 13). Altă dată prin credința neîndoielnică a patru oameni ce purtau pe slăbănogul din Capernaum, Hristos a vindecat și a iertat păcatele celui purtat de ei, poruncindu-i să-și ia patul și să meargă la casa sa (Matei 9, 2-6). Prin credința lui Iair, Mântuitorul a înviat pe fiica sa (Marcu 5, 36-43). Prin credința femeii Cananeence, Domnul a vindecat de duh necurat pe fiica sa (Matei 15, 22-28). Prin credința Martei și Mariei, surorile lui Lazăr, Mântuitorul a înviat pe fratele lor mort de patru zile, căci ziceau cu credință: *Doamne, dacă ai fi fost aici, nu ar fi murit fratele nostru* (Ioan 11, 21). Iarăși, vedem că pentru credința tatălui său, Mântuitorul a vindecat pe tânărul lunatic (Matei 17, 18). Dar nu numai vindecare și înviere din morți poate face ceva prin credința altora, ci și

după mărturia marelui Apostol Pavel care a zis: *Se sfințește bărbatul necredincios prin femeia credincioasă* (I Corinteni 7, 14).

Așadar, frații mei, dacă cineva vă spune că pruncii nu se pot boteza deoarece nu au credință, voi le spuneți că ei cu adevărat nu au credință, dar la botez se sfințesc prin credința părinților lor și a nașilor de la botez care mărturisesc credința în locul pruncului celui ce se botează. Nașii de la botez sunt părinții spirituali ai pruncului care se naște la o viață nouă în Duhul Sfânt, așa cum părinții trupești l-au născut pe el trupește. Totodată nașii sunt și garanți în fața lui Dumnezeu și a Bisericii Sale că fiul duhovnicesc va fi crescut în credința ortodoxă și va fi un om credincios.

Dacă cel rătăcit de la adevăr va zice că nu știe copilul când îl botezi, și deci nu este voia lui liberă a se boteza, la aceasta să se răspundă că botezul Legii Noi, adică botezul creștin prin apă și prin Duh poruncit de Domnul (Ioan 3, 5) a înlocuit botezul Legii Vechi, adică tăierea împrejur, despre care mărturisește Sfântul Apostol Pavel, zicând: *În Hristos ați și fost tăiați împrejur, cu tăiere nefăcută de mână, prin dezbrăcarea de trupul păcatelor cărnii, întru tăierea împrejur a lui Hristos, îngropați fiind cu El prin Botez* (Coloseni 2, 11-12). După cum tăierea împrejur în Legea Veche se făcea la opt zile după nașterea pruncului și după cum Isaac s-a tăiat împrejur după opt zile, nu cu voia, ci cu știrea lui, căci era numai de opt zile (Facere 17, 10-14; Levitic 12, 3), așa și